

Sygn. akt II KK 209/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie W. G.

skazanej z art. 278 § 1 i 5 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 24 sierpnia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego - na
korzyść skazanej

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 27 lipca 2015 r.,

I. uchyla zaskarżony wyrok i - na podstawie art. 17 § 1 pkt 7

k.p.k. - umarza postępowanie karne;

II. obciąża Skarb Państwa kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Według prokuratorskiego aktu oskarżenia, do którego dołączono wniosek o skazanie na uzgodnioną karę bez przeprowadzania rozprawy, W. G. dopuściła się nie wcześniej niż od 5 listopada 2014 r. do 26 stycznia 2015 r. w B. w mieszkaniu przy ul. H. [...] kradzieży energii elektrycznej wartości 435,80 na szkodę P. D. S.A.

O/W. Rejon Energetyczny P., to jest występku z art. 278 § 5 k.k. Sąd Rejonowy w G. na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2015 r. wydał wyrok skazujący W. G. na uzgodnioną karę, uznając jednak, że wskazanej kradzieży energii dopuściła się w okresie „od dnia 1 sierpnia 2013 r. do dnia listopada 2014 r.” Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się 13 sierpnia 2015 r.

Kasację od prawomocnego wyroku z dnia 27 lipca 2015 r. złożył, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., na korzyść skazanej, Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucił w niej rażące naruszenie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na skazaniu W. G. za przestępstwo z art. 278 § 5 k.k., mimo że za popełnienie tego samego czynu została ona wcześniej skazana prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt II K .../14 – co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. W konsekwencji autor kasacji zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron z racji swej oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k.).

Bezsporne było, że wskazanym w zarzucie kasacyjnym wyrokiem z 11 marca 2015 r. W. G. skazana została za dokonanie w okresie „od dnia 1 sierpnia 2013 r. do dnia 5 listopada 2014 r.” w B. przy ul. H. [...] kradzieży energii elektrycznej wartości 9002, 65 zł na szkodę tej samej pokrzywdzonej spółki. Jakkolwiek przedmiot postępowania wcześniejszego wykraczał poza przedmiot procesu zakończony zaskarżonym wyrokiem, to jednak nie budziło wątpliwości, że go obejmował. Tym samym uprawniona pozostawała konstatacja, że przedmiot obu postępowań był tożsamy; według rozsądnej, życiowej oceny zarówno pierwszy, jak i drugi proces dotyczył tego samego zdarzenia faktycznego. Wypadało zatem przyznać skarżącemu rację, gdy utrzymywał, że w sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa w postaci stanu rzeczy osądzonej (res iudicata), o której mowa w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Trudno powstrzymać się tu od wyrażenia przypuszczenia (graniczącego z pewnością), że u podstaw ujawnionego uchybienia legło – trzeba to bez ogródek powiedzieć – niezachowanie należytej staranności przy korzystaniu z programu

komputerowego. Gdyby była ona dochowana, do dostrzeżonego rażącego błędu najpewniej nie doszłoby.

Zgodzić się należało z autorem kasacji, że Sąd Rejonowy w G. wykroczył poza skargę uprawnionego oskarżyciela i że kwestia odpowiedzialności karnej W. G. za czyn zarzucony aktem oskarżenia w niniejszej sprawie jest nadal otwarta.

Dlatego Sąd Najwyższy, uznając, że wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., uchylił zaskarżony wyrok i – na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. – umorzył postępowanie (art. 537 § 2 k.p.k.). O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k.

eb